

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBAS 20.KONGRESS

REZOLŪCIJA

Par neatliekamiem pasākumiem izglītībā

Mārupē, 2009.gada 21.augustā

Centralizējot pamata un vidējās izglītības finansēšanu, uzņemoties izglītības satura un kvalitātes regulēšanu 1992.gadā valsts uzņēmās atbildību par cilvēka pamattiesību nodrošināšanu izglītības jomā. Šī atbildība netika pienācīgi īstenota, jo rūpes par izglītību gadu gadiem tika īstenotas pēc pārpalikuma principa.

Pasaules ekonomiskā krīze atklāja, ka valdība nav gatava elastīgi reaģēt sarežģītās situācijās un nespēj aizstāvēt sarunās ar Starptautisko valūtas fondu un citām aizdevējām organizācijām skolēnu un skolotāju intereses, neprot pamatot izglītības lomu Latvijas ekonomikas atveseļošanā.

Uzskatot, ka tautas izglītībai arī krīzes posmā jāpiešķir vienu no visaugstākajām prioritātēm,

Latvijas Pašvaldību savienības kongress aicina Saeimu un valdību:

1. Nodrošināt pedagoģisko darbinieku algas atbilstoši darbaspēka tirgum, tādējādi atjaunojot sabiedrībā cieņu pret skolotāja amatu.
2. Krasi samazināt likumos un Ministru kabineta noteikumos iekļauto skolas darbību ierobežojošo normu skaitu un apjomu, atļaut pašvaldībām un skolu direktoriem elastīgi piemēroties vietējiem apstākļiem lai sasniegtu vislabākos rezultātus.
3. Atzīt, ka valsts pienākums un atbildība ir nodrošināt lielāku izglītības finansējumu maz apdzīvotās teritorijās un valsts pierobežā, nodrošināt papildus līdzekļus šā pienākuma īstenošanai.
4. Atbalstīt, nevis apkarot privāto līdzekļu piesaistīšanu, attīstīt skolu pašpārvaldi.
5. Kompensēt visām pašvaldībām atlaišanas pabalstus skolotājiem, kas tiek atlaisti krasi mērķdotāciju pedagoģu darba samaksai samazinājuma dēļ, valstij nepildot savus pienākumus.
6. Kompensēt pirmsskolas pedagoģisko darbinieku darba algas pieaugumu, kā to nosaka valdības saistības, kuras nav zaudējušas spēku.
7. Pilnībā finansēt no valsts budžeta 5 un 6 gadīgo pirmsskolas apmācību, kā to paredz likums.
8. Finansējumu mūzikas un mākslas skolām, sporta skolām un interešu izglītībai nesamazināt vairāk kā proporcionāli valsts pārvaldes atalgojuma samazinājumam, lai, krīzei beidzoties, radošo industriju attīstība varētu kļūt par vienu no salīdzinošajām Latvijas priekšrocībām starptautiskajā preču un pakalpojumu tirgū.